Leven van binnenuit - deel 1-3

11-09-2010

“Leven van binnenuit - deel 1”

Dag allemaal,

Laten we bij het begin beginnen, dat is een goede vertrekplaats...
Jezus zei de vader is <u>een</u> Geest, niet Geest, maar EEN GEEST. (Joh.4:24) – Een persoon met een geestelijk lichaam, op een troon, in de hemel. Dat is in een ander gebied, niet dit natuurlijk gebied waarin wij leven.

Het probleem dat de Vader had is dit: Hoe beweegt Hij, een Geest in de Geestelijke wereld, die de natuurlijke wereld geschapen had, in die natuurlijke wereld die Hij net geschapen had?

Dacht Hij: “O nee, nu heb ik de natuurlijke wereld geschapen, hoe zal Ik daarin bewegen!”? Ik denk het niet.

Zijn antwoord was elegant: Schep geestelijke wezens en maak ze zo dat ze leven en handelen in Zijn geestelijke wereld, maar zodanig dat hun geest en ziel in een lichaam van de natuurlijke wereld zijn. ZIJ zouden de brug tussen deze twee werelden zijn, en de Vader kon dan in hun geest leven en zij konden hun gedachten trainen om te denken zoals Hij en dan konden ze Zijn wil doen in het natuurlijke, zodanig dat ze de Geest-Vader toestonden zichzelf zichtbaar te maken in de natuurlijke wereld.

Ze zouden levende tempels zijn, levende huizen van God, ieder van hen een levend gedicht en liefdevol gemaakt om alle kenmerken van de Vaders persoonlijkheid, op een unieke manier, samen met triljoenen andere mensen, alle kenmerken op hun eigen unieke manier laten zien, zodat ze allemaal samen de hele Persoon van God in de natuurlijke wereld konden presenteren.

Geweldig plan, maar...
U weet wat er gebeurde. Deze brug-mensen, zij die geschapen zijn om de brug tussen de Geest-Vader een de natuurlijke wereld te zijn, pleegden hoogverraad, in feite schopten ze God uit hun geestelijke en natuurlijke wereld en in plaats daarvan gaven ze een andere geest (Satan) toegang tot de natuurlijke wereld door hen heen (Hosea 6:7).

Zij werden ze een brug voor Gods vijand, zodat die zich kon manifesteren in de natuurlijke wereld, een wezen dat eerst beperkt was tot alleen de geestelijke wereld. Hij had ook natuurlijke wezens nodig zodat hij kon werken in de geestelijke en natuurlijke wereld, en hij kreeg ze ook.

De oplossing
De mens was de fout in gegaan, dus zou de mens daar voor moeten boeten. Het hele universum is geschapen met een wet, omschreven in de wetten van de thermodynamica. Die zegt dat op elke actie een reactie volgt. Een zaad sterft in de grond, en er komt leven uit voort. Sla jij mij, dan sla ik je terug. Als je werkt, word je betaald.

Wij zeggen dan ‘wat je zaait, dat oogst je’, en dat wordt op verschillende manieren in het Oude en Nieuwe Testament bevestigd: “Dwaalt niet, God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie op (de akker van) zijn vlees zaait, zal uit zijn vlees verderf oogsten, maar wie op (de akker van) de Geest zaait, zal uit de Geest eeuwig leven oogsten.”
“Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat....” en zo verder (Gal. 6:7-8), Lucas 6:38)

(Mensen denken soms ten onrechte dat enkel omdat hun zonde vergeven zijn alles in onze natuurlijke wereld onmiddellijk daarmee in lijn is. Maar geld, relaties, bezittingen, en de gevolgen daarvan zijn hier in de natuurlijke wereld. **De vergeving van zonde neemt de schuld van de zonde weg, maar niet de gevolgen van de zonde.** We moeten dat bij onszelf doen door onze zonden te belijden aan degenen tegen wie we zondigen, en leren hoe we verstandige financiële beslissingen kunnen nemen om zo de slechte beslissingen uit het verleden op dat gebied te compenseren – dan zal het natuurlijke in lijn gaan komen met het geestelijke)

De vijand moet er dus gewoon uitgeschopt worden zodat er herstel kan komen in de mensheid en er weer ruimte komt om te wandelen als brug-wezens met God binnenin hen.
Hmmm... hoe moet dat? De dood kwam de wereld binnen door de zonde, dus zonde drong door tot de hele mensheid – hoe kan een mens dan ontsnappen uit die valkuil?

Er was voor God geen andere weg dan door zelf mens te worden. Om dit op de juiste manier te doen zou God zijn autoriteit, rechten en privilege als God neer moeten leggen en wandelen als een gewoon mens. De bloedlijn wordt doorgegeven door de man, dus kon Hij niet ontvangen worden op een menselijke manier, want zijn bloed kon niet bedorven zijn met Adams zonde. Hij moest de eicel zelf bevruchten, zodat het bloed dat door zijn aderen stroomde niet bedorven zou zijn.

Hij zou een tweede Adam moeten zijn, en als mens met God wandelen, gezalfd door God, zodat Hij de wandaden van de eerste Adam ongedaan zou kunnen maken.

Zo gaf God Zijn eniggeboren Zoon om mens te worden. De Zoon leefde als mens, gezalfd door de Heilige Geest. Hij betaalde wettelijk voor het landverraad van de eerste Adam, en stond iedereen die dat wilde toe om kinderen van God te worden. De Vader God "in de Geest" kon opnieuw gaan leven in deze geest-natuurlijke wezens genaamd mensen, om Zijn wil te doen in de natuurlijke wereld. Daar gaat Pinksteren helemaal over, God die (terug)komt in levende tempels, mensen!

Terug naar waar we waren: Er gebeurde een heleboel tussen Adam en Pinksteren
In de tijd dat de mens God aan de kant zette was hij stuurloos en zijn situatie kan samengevat worden in de twee keer gemaakte constateringen in het boek Richteren...'In die dagen was er geen koning in Israël; ieder deed wat goed was in zijn ogen.' (17:6, 21:25)

De Heer moest een wettelijke manier vinden om terug te keren in de mensenlevens, en omdat Hij oorspronkelijk de aarde aan de mens had overgegeven, had Hij het principe in werking gezet dat "wat je losmaakt (of bindt) op aarde is losgemaakt (of gebonden) in de hemel"- waarmee Hij bedoelde dat de aarde (elke persoon) bepaalt hoeveel God betrokken is in onze levens. Als u God niet wilt, zal Hij u niet storen. Als u Hem zoekt met uw hele hart, krijgt u alles van Hem. Wilt u alleen genoeg van God zodat uw eigen levenswijze niet in het gedrang komt, dan krijgt u precies zoveel van God in uw leven.

Kijk naar Abraham die zijn hele hart op de Heer richtte en een vader van ons geloof werd. In oude verbonden was het zo dat de verbondshoofden, de twee personen die het verbond aangingen, hun meest waardevolle bezittingen verruilden. Omdat het nodig was dat de aarde werd beheerst door inmenging van de hemel, moest Abraham op aarde de zoon van de belofte offeren zodat God vrijgemaakt kon worden van de hemel om zijn Zoon van belofte te laten offeren (Gen. 22:16-18).

Maar de mensheid was nog steeds stuurloos. De mensheid was nog niet terug op de plaats waar God leefde in de mens, als een levende tempel en Zijn wil deed. De toen nieuwe natie van Israël zwierf rond in de woestijn zonder morele of geestelijke richting, er was zogezegd geen handboek voor hen waardoor ze richting kregen in hun leven.

Toen ontving Mozes 613 wetten voor de mensheid. Deze waren echter voor een veel belangrijker reden gegeven dan de gebruikelijke richtlijnen voor aanbidding, levensmoraal en gezondheidszaken. Romeinen 3:19-20 zegt dat de wet gegeven was voor één reden vanuit Gods oogpunt: 'de gehele wereld strafwaardig worde voor God, daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.' De wet deed iets meer dan de mensen eraan herinneren hoe onvolmaakt en zonder God in de wereld ze zijn.

Herinner het plan
Weet u nog – de Vader was nog aan het proberen om op de juiste manier de mensheid rond te sturen naar waar Hij opnieuw van binnenuit met de mensheid kon wandelen – dus op een bepaald moment moest Hij hen laten zien hoe diep ze waren gevallen en hoe onmogelijk het was het verloren terrein terug te winnen.

Niemand kan gerechtvaardigd worden door de wet te houden. Alles wat het deed (doet) is tonen dat we God nodig hebben. Paulus zou later zeggen dat het slechts een tuchtmeester was die ons tot Christus bracht, maar eenmaal in Christus zijn we kinderen van God geworden. We houden van Hem en leven voor Hem van binnenuit. (Gal. 3:24-26).

Wat begon met Pinksteren toen God uit de tempel in Jeruzalem kwam en in de mensen als levende tempels ging, maakte de cirkel rond van de oorspronkelijke bedoeling van de Geest-Vader om vanuit dat koninkrijk op zoek te gaan naar mensen die (verbazingwekkend) zowel geestelijke als natuurlijke wezens zijn om door hen te leven.

Dit is waar we volgende week verder gaan, met de realiteit van Christus in ons en alles wat het Nieuwe Testament zegt over leven van binnenuit. Leren hoe we verantwoording afleggen aan Christus in ons, leren hoe te wandelen met onze Vader, de realiteit en verantwoordelijkheid van genade... wat een feest!
Blijf afgestemd.

Gods zegen,

John Fenn / vertaling GG
Onthoud – om mij persoonlijk te schrijven gebruik cwowi@aol.com;www.supernaturalhousechurch.org.

18-09-2010

"Leven van binnenuit – deel 2"

Dag allemaal,

Externe kader van regels en regelgeving
Vorige week heb ik neergelegd hoe de Vader, een Geest zijnde, lichamelijke wezens (ons) schiep, als een brug tussen Zijn Geestelijke wereld en de fysieke wereld (universum) die Hij schiep. Zijn plan was dat de mens met de Heilige Geest vervuld zou zijn, dus van nature met God wandelend door dit leven in de natuurlijke wereld.

Maar toen Adam zondigde, God eruit zettende zodat Hij een buitenstaander werd, voorzag Hij in de wet van Mozes en in het tempel/priesters systeem als een kader om te leven voor de gevallen mens. Wanneer je een wereld hebt van niet-wedergeboren mensen – zondaren van nature – is het nodig dat zij een uitwendig systeem hebben om die natuur in te sluiten. Dus gaf Hij hen regels om te leven en de consequenties van dood, en vroeg van hen om leven te kiezen. (Deut. 30:19)

Dat uitwendig raamwerk hield in dat er een tempel was, priesterschap, en een systeem van regels en voorschriften om aanbidding en gedrag te regelen. De priesters vertelden de mensen wat God zei en wat Hij verwachtte. De tempel en de ruimte eromheen voorzagen in een centrale locatie voor de mensen om samen te komen en te horen wat de priesters te vertellen hadden. Als je wilde zijn waar God was of wilde horen wat Hij wilde zeggen, moest je naar de tempel gaan.

Uiteindelijk waren het de priesters die tijd doorbrachten in Gods aanwezigheid, want het was toch Zijn keus om de stam van Levi te kiezen als priesters en niemand anders – dus waren zij diegenen die Gods wijsheid ontvingen voor de mensen. En dus deden de mensen wat hen verteld was wanneer ze in de tempel samen kwamen. Ze hadden weinig verantwoordelijkheid voor hun eigen geestelijk leven, en omdat ze van nature zondaars waren (Ef. 2:3), kon de wet alleen iets doen met de daden van iemands leven, niet het hart. De motieven van het hart telden niet onder de wet, alleen de daad gold.

Maar de Heer had Jeremia verteld dat er een dag zou komen dat Hij de natuur van de mensheid zou veranderen, dat Hij een weg zou maken voor Gods wetten, Zijn wegen, en die zou schrijven op de harten van de mens zodat de mens van nature zou doen wat juist was, dat hij van nature kon wandelen en spreken met God zoals Adam deed in het begin. De dingen zouden weer rondkomen, en meer dan dat! Mensen konden door de Geest geboren worden! (Jer. 31:33-34), aangehaald in Hebr. 10:15-17)

Dag tempel, hallo tempels
Toen de Pinksterdag aanbrak, verhuisde God uit de tempel in Jeruzalem en in mensen als Zijn tempels. Levende tempels, mobiele tempels, ieder uniek gemaakt en individueel, en ieder die Gods wetten in zich geschreven heeft, als deel van hem, in zijn geest. (1 Cor. 6:19, Ef. 2:20-22, Rom. 5:5, Hebr. 10:16-17)

De verandering van een centrale tempel locatie, waar Gods volk samen kwam om daar in dat gebouw in Zijn tegenwoordigheid te zijn, naar Gods tegenwoordigheid in individuen, vereist een verandering in formaat. Het weggaan uit een centraal gebouw maakte dat systeem niet alleen verouderd, maar onverenigbaar met de dynamiek van een God die woont in individuele mensen.

Als voorbeeld: Jezus is "Nederig en zachtmoedig van hart", dus dat nieuwe formaat zou van nature er één van liefde en nederigheid moeten zijn en van dienstbaarheid aan elkaar, in plaats van mensen die een priester dienen via externe regels en ogendienst.

Toen God in mensen kwam wonen hield dat in dat motieven belangrijk werden. Niet langer zou slechts de daad van moord tellen, maar de ware moord vond plaats toen die persoon zonder reden boos was. Niet langer zou de fysieke daad van overspel de zonde zijn, maar het motief van lust was nu de zonde van overspel. Het was niet het opzichtig vertoon van gebed/aanbidding dat er toe deed, maar het gebed in de 'binnenkamer' wat nu telt voor de Vader. (Matth. 5:21-22, 27-28; 6:5-6)

En nu, na al die jaren, had de Geest-Vader in Zijn wereld een levend, ademend middel waardoor hij Zichzelf in de fysieke wereld kon openbaren, de wereld die hij geschapen had, door middel van deze levende tempels. Nu is de hele structuur intern, in plaats van extern, omdat dat is waar Hij woont.

God lief hebben met je hele leven, en je naaste als jezelf, somt alles op wat Hij vereist, en die mogelijkheid wordt in de mens geplaatst wanneer iemand geboren wordt door de Heilige Geest – zo dat de mens van

nature zou kunnen wandelen met God, natuurlijk, converserend, zonder zich in allerlei bochten te moeten wringen. (Rom. 13:8-10)

Opnieuw leren
Maar hier zit hem de knoop: de meeste levende tempels, de wedergeboren mensen, groeiden op of denken nog zoals de oude tempel structuur. Ze zijn getraind naar een tempel te gaan, denkend dat God daar woont. Ze zijn getraind te denken dat zij weinig kennis van God hebben en dat de getrainde priesters de bron zijn van Gods woord voor hen. Ze willen allereerst dat de man van God hen een woord geeft, in plaats van te wandelen in de waarheid dat ZIJ van God kunnen horen! Ze zijn getraind regels en voorschriften te volgen, formules en processen, om God te kunnen behagen of om Hem te manipuleren om iets voor hen te doen.

Maar er zijn mensen die de Nieuw Testamentische realiteiten zoeken en die wandelen in de gevolgen, de consequenties van Christus die in hen woont, dat zij levende tempels zijn, nu verantwoordelijk voor hun eigen geloof en liefde en wandel met God.

Het tempel/gebaseerd denken schreeuwt uit: Hoe zit het met verantwoording afleggen? En leiderschap? Hoe voorkom je uit balans te raken? Wie is nu mijn bedekking, wie leert mij nu?

Het tempel denken vereist uitwendige controle (is dus gebaseerd op vrees), gelooft niet dat mensen pas 'echte mensen' kunnen zijn met God in hen, die in liefde kunnen wandelen ten opzichte van anderen, in relatie met anderen in het geloof, horend van het hoofd van het Lichaam, gecontroleerd door Zijn Geest, en dat het allemaal werkt!

Het tempel denken kan dit niet vergelijken met iets dat men kent, en daarom brengen alle boeken en al het onderwijs over Nieuw Testamentische realiteiten argumenten in hen naar boven omdat men wat anders geleerd heeft.
Vaak is het zo dat je voor jezelf Nieuw Testamentische relaties in werking moet ervaren en meemaken, als je te diep in het tempel denken zit, om dit volledig te kunnen begrijpen.

Het tempel denken kan niet begrijpen dat een groep tempels regelmatig samen komt in iemands huis, die verantwoordelijk voor elkaar zijn, elkaar helpen in balans te blijven, en verbonden zijn met het grotere lichaam van Christus, ongeacht hoe en waar die samen komen, de gaven eren zoals ze functioneren in hun midden, in plaats van een 'ambt' te eren boven een ander. Dat is zo vreemd aan het tempel denken.

Het tempel denken kan niet bevatten dat leiderschap nederig is, benaderbaar, anderen boven zichzelf plaatst, aandacht voor zichzelf schuwt, omdat het tempel denken een kaste van priesters verheft, die de bron zijn van Gods stem, en die ervan houden als de focus op hen gericht is, en daarom overeenkomstig geëerd moeten worden. De levende tempel realiteit is dat de één plant, de ander begiet en dat God de wasdom geeft, dus zijn we allen gelijk (1 Cor. 3:1-10)

Het kost tijd om van een tempel denken naar een Nieuw testament denken te gaan van het zijn van levende tempels.
In Handelingen 2:46, net na Pinksteren, staat dat men elke dag in de tempel samenkwam en ook in elkaars huizen (Statenvertaling). Ze hadden 1 voet (en half denken) in de tempel en de andere helft in de Nieuw Testamentische levende tempel realiteit. Dat duurde ongeveer 18 maanden. Die overgang van een tempel denken naar een levende tempel mentaliteit, duurde 18-24 maanden, want in Handelingen 8:1 staat er dat Saulus van Tarsus de discipelen zo vervolgde dat ze allen Jeruzalem verlieten, behalve de apostelen. Zelfs nadat Saulus de Heer ontmoet, in Hand. 9, zie je nergens dat men weer terug keerde naar de tempel – ze waren nu volledig vernieuwd in hun denken dat ZIJ de tempels van God zijn.

Vandaag zien we vaak dat mensen die periode van 18-24 maanden nodig hebben om hun denken te vernieuwen van een tempel denken naar het levende tempel denken van het Nieuwe testament.

Toen God weg ging uit dat centrale tempel gebouw in Jeruzalem en Hij in mensen kwam wonen, en mensen niet meer naar Hem toe hoefden te gaan, hield dat in dat God mensen nu kan ontmoeten waar ze zijn, in hun huizen, op hun werk, in de maatschappij en de straten. God de Vader, de Geest-Vader van een andere wereld, kon nu hebben wat Hij altijd al gewild had, wat Hij had in de dagen met Adam – Hij kon wandelen en spreken met mensen in hun eigen tuinen, in hun huizen, waar ze wonen! Dus werd het huis een geschikte plek voor ontmoeting, al gaat het niet om dat huis, het gaat om de mensen, de gemeente, de levende tempels, waar de focus op is.

Dus als we zeggen "waar is de kerk?' dan wijzen we naar een <u>groep mensen</u> die samenkomen – DAAR is de kerk!

Denk hieraan als….

Afgelopen Zondag, in onze huiskerk bijeenkomst ten zuiden van Mounds, Oklahoma, ons gastgezin Jeff en Mary, kwam met deze analogie en ik vond het geweldig – we hadden er plezier in de overeenkomsten te ontdekken. Doe dat ook, is leuk!

De tempel-manier van denken lijkt op computers die aan het werk waren voor het Internet kwam. Toentertijd waren op het werk alle computers verbonden met een gigantische IBM mainframe in een grote ruimte in dat gebouw. Alle computers op het werk bevonden zich in kantoren in 1 gebouw, en ze konden alleen binnen dat gebouw met elkaar communiceren. En in die tijd moest je veel moeite doen om die mainframe computer goed gestemd te houden en diegenen die het bedienden, want zij alleen wisten hoe te werken met de computer.

Als mensen wilden gaan lunchen of naar buiten wilden gaan, konden ze met andere mensen praten die in andere gebouwen werkten en een ieder van hen had ook een eigen werk computer – zoals mensen uit diverse kerken die elkaar ontmoeten, maar ieder persoon was gebonden aan zijn eigen werk computer en overeenkomstig beperkt daardoor.

Dat was voor Pinksteren, gedurende tempel tijden, maar het illustreert de tempel mentaliteit die vandaag nog steeds bestaat.

De realiteiten van het Nieuwe Testament echter kun je op deze manier vergelijken: iedereen is verbonden met de wereld via Internet, iedereen heeft Wifi, en iedereen is persoonlijk verbonden met de Super Computer en kan tegelijkertijd met ieder andere computer in de wereld contact maken.

Ieder individu is nu in staat informatie te downloaden naar men wenst – men hoeft niet naar een centraal gebouw te gaan om verbinding te krijgen met de main frame.

Iedereen kan, zelfs draadloos, informatie downloaden van de Super Computer – en tevens met andere computers praten, naar mens wenst. Maar andere computers moeten wel ‘mee doen’ om deel te worden van het grotere netwerk.

Ieder individu kan daarom verschillende dingen downloaden van de Super Computer – dus wat jij dan hebt is geldig en wat ik heb is geldig, en we moeten de verschillende dingen die anderen hebben gedownload van de Super Computer lief hebben en waarderen.

En ten slotte …..ook al is jouw ‘computer’ vol met virussen, je kunt nog steeds ‘schone’ informatie downloaden van de Super Computer. Je hard drive heeft geen virussen omdat de Super Computer Zelf jou gemaakt heeft, maar in de loop der jaren heb je andere programma’s verzameld die virussen bevatten waardoor het ontvangen van de Super Computer lastig en gecompliceerd werd – maar in de loop der tijd reinigt Hij alle defecte software zodat je hard drive in perfecte communicatie is met Hem.

God woont niet in een tempel door mensen handen gemaakt……want in Hem wonen wij, leven wij en zijn wij. (Hand. 17:24-27). Dat is Nieuw Testamentische realiteit. Zorg er nu voor dat jouw gedachten in lijn komen met Gods waarheid in plaats van te proberen de NT waarheid in lijn te laten komen met een tempel denken en context.

Volgende week, details over hoe in balans te wandelen en in de volheid als een Nieuw Testamentische levende tempel….
Zegen
John Fenn / vertaling AHJ

25-09-2010

“Leven van binnenuit – deel 3”

Dag allemaal,

Terug naar afgelopen week
Ik deelde het feit dat het NT ons leert dat God niet langer in een tempel (of kerkgebouw) leeft, maar dat Hij in ons, mensen, leeft. Ik heb ook het verschil duidelijk gemaakt tussen een tempel mentaliteit en de mentaliteit van leven als een Nieuw Testamentische tempel. Ik beloofde dat ik deze week iets zou delen over de gevolgen van een levende, ademende, door het leven bewegende tempel van God te zijn.

Gebeiteld in stenen of levende stenen?
De tempel mentaliteit, is, net zoals de tempel zelf, gebeiteld in steen en net zo onbeweeglijk.

Daarom lijken de externe regels en wetten zekerheid en zijn ze zo standvastig als de tempel zelf. Maar de schrijvers van het Nieuwe Testament lieten zien hoe de in steen gebeitelde Oude Testamentische Wet levend en ademend werd toen het in de harten van de wedergeboren discipelen van Jezus terecht kwam.

Petrus zei: “Jullie zijn levende stenen, gebruikt voor de bouw van een geestelijk huis (voor God).” Paulus zei dat iedereen die Hem kent “samen groeit als een heilige tempel, en samen groeit tot een verblijfplaats van God door de Geest.” (1 Petr. 2:5, Ef. 2:21-22)

Het Nieuwe Testament zegt...
Paulus begon hoofdstuk 3 van de tweede brief aan de Korintiërs door te zeggen: “U laat zien dat u een brief van Christus bent... niet geschreven met inkt, maar met de Geest van God, niet geschreven op stenen tafelen, maar op tafelen van vlees in de harten.” Hij ging verder in vers 6: “De letter (wetten in steen) doodt, maar de Geest maakt levend.”

“Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid... hoe zal niet nog meer de bediening des Geestes in heerlijkheid zijn? Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening die rechtvaardigheid brengt! ...waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren (wat Hij in ons heeft gedaan) weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is. (2 Kor. 3:7-9, 17-18).

Doe niet wat ik doe, doe wat ik zeg...?
De wet geschreven in steen, rekende alleen af met de daad: Gij zult niet doden, gij zult geen overspel plegen, gij zult de naam van de Heer uw God niet ijdel gebruiken, gedenk de sabbat dag, dat gij die heiligt...

Maar nu de wet in onze harten is, niet langer geschreven op stenen, maar in onze geest, daarom is de geest van de wet, de oorspronkelijke bedoeling, de Levende inspiratie van de wet, geschreven in onze harten.

Nu is niet slechts de daad van moord geschreven in steen, maar moord wordt een daad van boosheid zonder reden tegen iemand, omdat het levend is, rekent het af met het motief, zoals Jezus onderwees in Mattheüs 5:22.

Het is niet slechts de daad van overspel, geschreven in steen, maar de lust en verbeelding van lust die de Levende wet geweld aandoet, zoals Jezus verklaarde in Mattheüs 5:28.

Het zijn niet zomaar de vloeken die Gods of Jezus’ naam ijdel gebruiken, maar het oneerbiedig gebrek aan respect voor Zijn naam en alles wat God is, is ijdel gebruik, ongeacht hoe dit verpakt of geuit wordt.

Als een dienaar of persoon uitspreekt: “O MIJN GOD” of in zijn SMS-jes OMG schrijft gebruikt hij Zijn naam net zo ijdel als sommige ‘gebedsstrijders’ die 50 keer in een gebed de term “in de naam van Jezus” gebruiken. Hiermee laten ze hun gebrek aan geloof en kennis zien, ze weten niet dat één keer het gebruik van die niet te evenaren en meest krachtige van alle namen, uitgesproken in combinatie met de Heilige Geest, alle machten van de duisternis zal bedwingen.

Het is niet zomaar de zaterdag heiligen, zoals de Sabbat, gebeiteld in steen, maar zoals Jezus zei: de Sabbat was gemaakt voor de mens, de mens niet voor de Sabbat. Hij is Heer van de Sabbat en daarom zegt de levende wet, de Geest achter het oorspronkelijk gebod, om een dag apart zetten om God te eren.(Marcus 2:27-28)

Daarentegen hebben dienaren zoals ik (niet te spreken over de OT Levitische priesters en Rabbijnen) Gods gebod bijna elk weekend, eeuwenlang, aan de kant gezet. In mijn geval gedurende 32 jaar, want de zaterdag en zondag zijn werkdagen voor mij. Ik heb bijna altijd de maandag, dinsdag of vrijdag als mijn Sabbat dag genomen, zoals de Livitische priesters in het OT en de moderne Rabbijnen. Denkt u dat God aan de ene gebiedt en de andere uitsluit, of vertelt Jezus de waarheid als hij zegt dat de Sabbat gemaakt was voor de mens? (Hij verbrak dat zelf regelmatig).

De wet leeft in ons, en is niet gebeiteld in steen. Romeinen 5:5 zegt dat de liefde van God in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest die ons gegeven is. Daarom zou Paulus een paar hoofdstukken later schrijven: “De liefde doet de naaste geen kwaad daarom is de liefde de vervulling der wet (13:10).

Ken de Geest der Waarheid
Stel je voor dat je eventjes een gelovige uit de eerste eeuw bent. Niet alleen dat, je bent een heidense Griek, en leeft bijvoorbeeld in Corinthe. Je weet niet veel meer van het Judaïsme, dan het feit dat ze geen contact met je zoeken en dat ze en synagoge in de stad hebben waar de op zaterdag samenkomen.

Maar via een vriend bezoek je het huis van een Romein genaamd Titius Justus waar mensen van allerlei achtergrond samenkomen en praten over dit nieuwe leven dat ze hebben. Je ziet een Joodse leider met de naam Crispus en veel andere Joden daar, bovendien ook Grieken uit Corinthe, waardoor je je verbaast waarom Joden, Romeinen en Grieken samen zijn (Hand. 18:7-8)

Als gevolg van dit onderwijs over Jezus tijdens deze samenkomsten word je weder geboren en gedoopt met de Heilige Geest, nu een Geest-vervulde discipel van Jezus.

Mag ik je vragen – hoe blijf je in balans? Hoe herken je het verschil tussen waarheid en leugen? Er is dan nog geen Nieuw Testament voor je geschreven. De evangeliën worden pas 15 tot 20 jaar later geschreven of zelf nog later, dus je weet niet meer van Jezus dan de verhalen die Paulus herhaalt, van wat hij hoorde van die andere Joodse man, genaamd Petrus.

Paulus is daar ruim 18 maanden om je te onderwijzen over wat je hebt in Christus Jezus en je zijn anderen in je buurt, die ook nieuw zijn in Christus. Maar hoe gaat dat dan met jullie, gloednieuwe discipelen van Jezus, hoe groeien jullie en blijven jullie in balans? Je hebt geen externe bronnen die je ondersteunen dan je vrienden die net zo nieuw in de Heer zijn dan jij.

Verbazingwekkend, er wordt je geleerd om Hem die in jou is, te leren kennen, de levende God die jou tot tempel heeft gemaakt. Paulus schrijft je later om te versterken wat hij je geleerd heeft tijdens zijn eerste bezoek aan jullie, dat jullie lichamen een tempel van God zijn en dat jullie allemaal de schat van God in jullie aarden vaten van een lichaam hebben (Kor. 6:19, 2 Kor. 4:7)

Hoe groei je zonder Bijbel, zonder een ‘lees elke dag een hoofdstuk’ of Bijbelvers om te onthouden? Mozes, wie is Mozes? Oude Testament, wat is dat? Alles wat ik ken zijn de Griekse en Romeinse goden die ik louter erken in een sociale functie, maar nu heb ik Leven in mijn leven!

Het antwoord is natuurlijk dat je verantwoordelijkheid moet nemen over je eigen geestelijk leven. Je verhoogt je prioriteit aan je medegelovigen, door tijd met hen door te brengen, met hen te bidden en met hen te aanbidden... maar je kunt geen Bijbelstudie doen... alles wat je kunt doen is Hem zoeken die in jou leeft. En zo groei je, je voegt liefde en discipline toe aan je leven, praat met God en luistert naar het gebruikelijke antwoord, elke dag opnieuw.
Je leert hoe je met Hem moet wandelen, hoe je met Hem moet praten in je dagelijks leven, maakt tijd om samen te komen in Titius Justus’ woonkamer en andere huizen, als ‘de kers op de taart’ voor jouw week, niet als de bron van jouw leven.

In de latere brieven van Paulus vraag hij je te besluiten hoeveel je wilt geven aan de offers die hij ontvangt voor de gelovigen in Jeruzalem, en als je overweegt hem te steunen in de bediening, zodat hij met anderen kan delen wat hij met jou gedeeld heeft. Hij vraagt je, als deel van het lichaam, om te helpen een rechtszaak tussen twee broeders te regelen, hij vraagt je op te staan om af te rekenen met de man die met zijn stiefmoeder slaapt. Hij vertelt je dat je, omdat je Christen bent, je verantwoordelijkheid voor je leven moet nemen, dat er geen tempelpriester is die voor jou gaat voorzien in een formule of regeltjes gebeiteld in steen, die je na moet leven – je hebt Levend leven in jou, dus zorg dat je Hem leert kennen!

Je bent verantwoordelijk voor je eigen geestelijke wandel, verantwoordelijk om tijd met de Heer door te brengen als een levende tempel en te leren hoe je meer op Christus kunt lijken zonder Nieuwe Testament, met een beetje kennis van het Oude Testament, met een beetje kennis van het leven van Jezus. Je moet afhankelijk zijn van Hem en van de mensen rondom je om samen te groeien in zijn genade.

En dat is het onderwerp van de volgende week, wat genade ons werkelijk leert.

Wees gezegend
John Fenn / vertaling GG
www.supernaturalhousechurch.org